

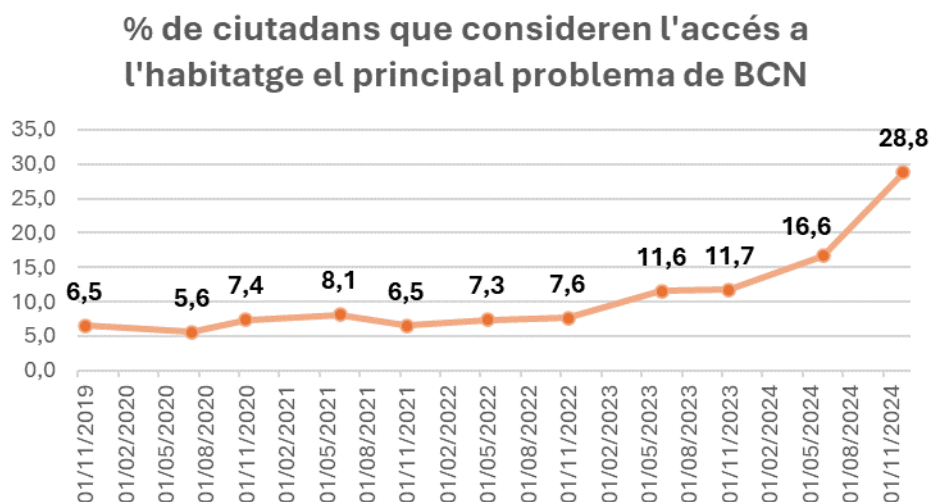
Informe executiu del Baròmetre de Barcelona

Segona onada 2024

El darrer impacte mediàtic de l'any 2024 a la ciutat de Barcelona ha estat la publicació de la segona onada del Baròmetre Municipal. El camp de l'estudi es va realitzar **entre el 25 de novembre i el 4 de desembre** del mateix any. Es tracta d'un context amb dues característiques a tenir en compte en la lectura de les dades: per un costat la proximitat de la manifestació per l'**habitatge** a Barcelona, que ha suposat l'ascens d'aquest tema a l'agenda mediàtica i el debat ciutadà. Això es conjuga amb un **moment polític d'intensitat baixa**. Tant els darrers comicis com els pròxims semblen lluny, fet que acostuma a generar una baixada de decibels entre la població, que mostra més indefinició i desencantament.

1- L'ascens de l'habitatge com a principal problema de la ciutat

El titular més destacat d'aquest baròmetre ha estat l'ascens de l'habitatge com a principal problema de la ciutat. **Un 28,8% dels enquestats el situen espontàniament com el problema més greu que té Barcelona ara mateix**. Empatat virtualment (en una enquesta amb un marge d'error de +/-3,5) a la primera posició amb la inseguretat (28,9%).

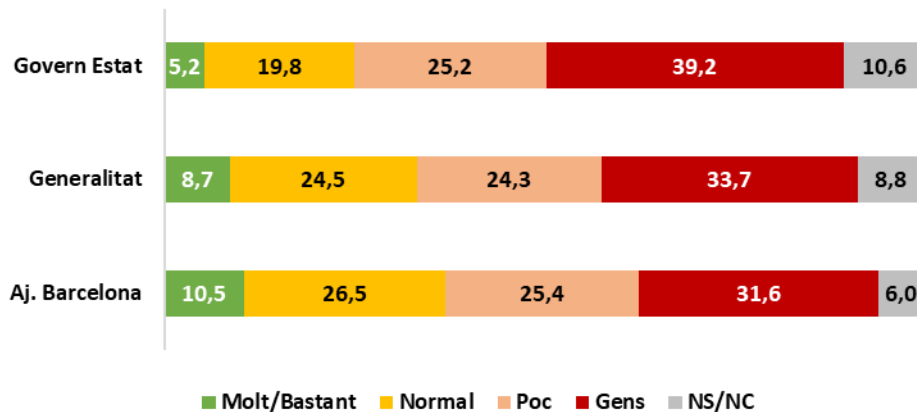

Com mostra el gràfic anterior, el creixement de la percepció de l'habitatge com a problema ha estat fulgurant. Més enllà de la presa de consciència sobre aquesta realitat, cal destacar que el context, amb la ja citada manifestació per l'habitatge ha pogut inflar aquesta dada. També s'intueix un transvasament amb altres problemes, especialment en els vinculats al turisme. La temporada baixa, allunya la percepció de massificació i ha fet reduir en fins a 8 punts percentuals les cites en aquest problema. Vol dir això que podem esperar que l'habitatge caigui en els següents baròmetres? És possible que ho faci, especialment en moments de major presència de turistes, però dependrà de la seva presència a l'agenda.

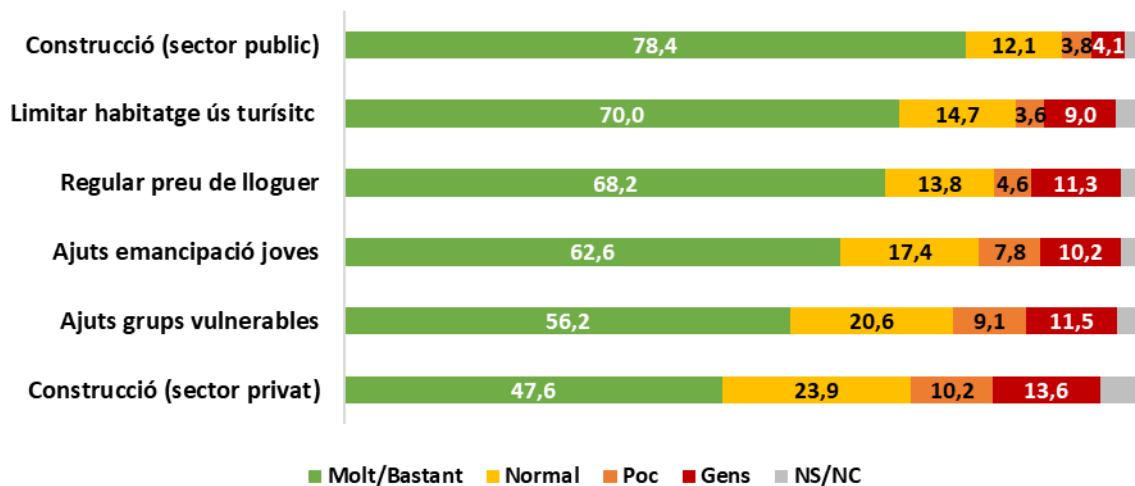
A més, aquest estudi ha comptat amb un bloc extra vinculat a l'habitatge. D'ell s'extreuen dades interessants, com que **el 94% dels barcelonins i barcelonines creuen que la ciutat té un problema amb l'habitatge** i que el 35% creuen tenir-ho personalment.

Fins a quin punt creu que està actuant per solucionar el problema del habitatge?

També es demana pel paper de les administracions enfront del problema de l'habitatge. La ciutadania no considera que cap de les tres institucions faci un bon paper. Dins d'aquest pessimisme general, l'Ajuntament és el que surt millor parat, un de cada deu entrevistats creuen que està fent molt o bastant en aquest tema.

Fins a quin punt creu que pot ajudar a millorar el problema de l'habitatge...

S'ha fet una bateria de preguntes sobre quin impacte creuen que tenen diverses polítiques sobre la qüestió de l'habitatge. La construcció d'habitatge protegit per part del sector públic és la que millor valorada en aquest sentit, seguida per la limitació d'habitatge turístic i la regulació del preu del lloguer. Per contra, la

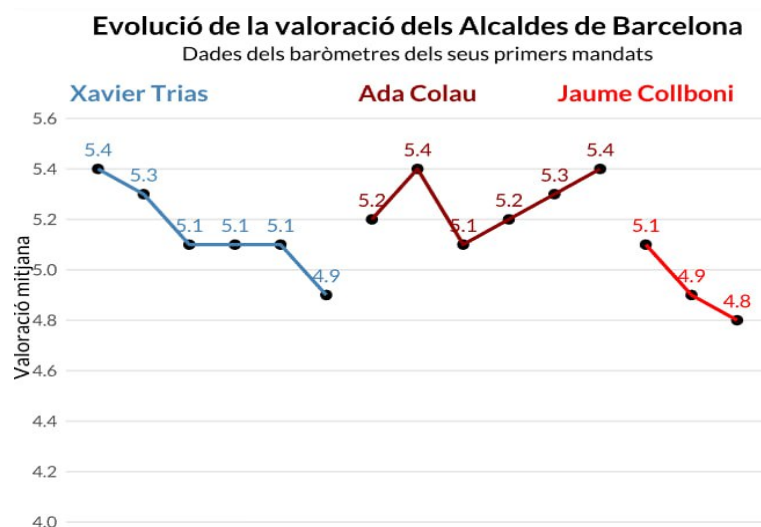

construcció d'habitatge per part del sector privat és la mesura que menys població veu com impactant.

2- Desgast del govern municipal

No ha estat un bon baròmetre per a l'executiu de Collboni: les diverses variables que analitzen la gestió de l'Ajuntament van a la baixa. **Només un 42% de la ciutadania considera que la gestió és bona o molt bona**, una dada considerablement dolenta en comparació amb les primeres valoracions d'un executiu nou. De fet, és la més baixa en aquest moment per als anteriors governs, tant el de Colau (50%) com el de Trias (46%). També comença a dibuixar-se una tendència: **la reducció de persones que valoren positivament la gestió fa créixer les opcions intermèdies** (normal/regular), cosa que denota un descontentament, però no una oposició frontal. Aquesta capacitat és una de les principals fortaleses dels socialistes. En el que resta de legislatura és bàsic que augmenti la proporció de persones que valoren la gestió com dolenta o molt dolenta. **Cal destacar que l'idil·li de la joventut amb Collboni s'ha acabat: si a inicis del seu mandat fins un 57,7% dels joves d'entre 18-24 anys aprovava com bona o molt bona la gestió ara sols ho fa un 37,9%**. Quasi 20 punts menys. En canvi la gestió continua forta entre la gent més gran de 65 anys (44,9% aprova com bona o molt bona).

Qui tampoc presenta bones dades és l'alcalde. En el seu tercer baròmetre, Collboni encadena el seu segon suspens. Com mostra el gràfic següent, aquesta és una tendència negativa en aquest moment de la legislatura. Més important que la valoració és la notorietat. Tot i que l'alcalde és el polític més conegut del consistori, amb una notorietat del 83% (també a la baixa respecte al baròmetre anterior), està molt lluny del reconeixement habitual dels alcaldes, que solen superar el 90%. Podem dir, per tant, que és un líder mal valorat i amb poca notorietat, una feblesa evident. A més cal destacar **que Collboni sols aprova entre l'electorat propi del PSC i baixa 0,5 punts respecte l'anterior baròmetre** (del 6,6 al 6,1). Entre ERC i PP treu un 4,9 i entre els votants de BComú un 4,8 (tendència a la baixa respecte el baròmetre de fa 1 any on treia un 5,5).

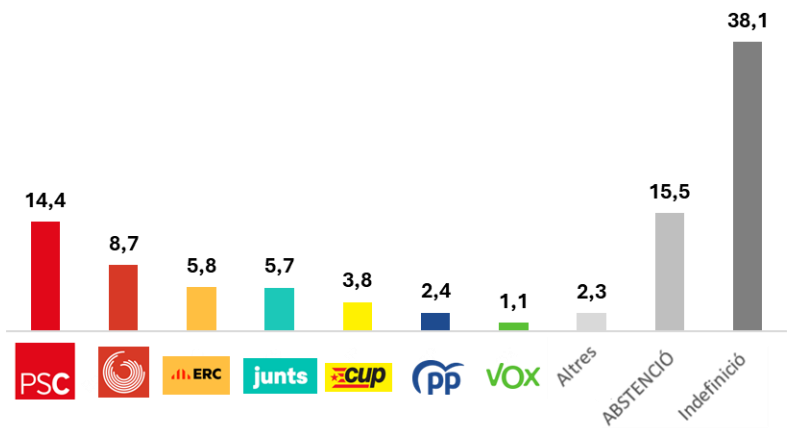

3- Escenari electoral

L'arena electoral que reflecteix aquest baròmetre es caracteritza per **una gran indefinició entre els votants**. Quan es pregunta per la intenció de vot, creixen de manera considerable les posicions indefinides (abstenció, no sap, no contesta). Tot i ser un fenomen habitual en períodes allunyats de qualsevol votació, tant per la seva magnitud com pel seu impacte potencial, aquestes dades s'han de prendre en consideració. Per exemple, la proporció de persones que confessa no saber què faria davant unes eleccions municipals ha crescut 8 punts percentuals respecte al juny d'aquest mateix any. Especialment preocupant és **que aquesta desafecció es concentra, en major mesura, en l'eix esquerra de l'escala ideològica**.

Intenció de vot

Partint d'aquesta situació, podem extreure alguns titulars addicionals. El primer és que el PSC continua destacat en primera posició, tot i que baixa d'una intenció de vot del 17% a l'estiu al 14% a finals d'any. **Barcelona en Comú es consolida com la principal força de l'oposició**. Tot i que també registra una caiguda, aquesta no és tan pronunciada com la del PSC. Pel que fa a la intenció de vot, destaca un lleuger repunt de la CUP, un augment que caldrà verificar en els pròxims baròmetres, ja que es tracta d'un partit frontissa. Cal recordar que la intenció de vot està lluny de ser una estimació fiable i que, a Barcelona, la dreta acostuma a estar molt infrarepresentada.

Matriu de transferència de vot

		Record de Vot						
		Junts	PSC	BComú	ERC	CUP	Abstenció	NS/NR/NC
Intenció de vot	JUNTS	44,0%			5,2%		2,5%	1,8%
	PSC	2,6%	57,4%	6,9%	4,4%		7,5%	3,3%
	BComú		3,1%	57,7%		5,7%	2,4%	1,8%
	ERC	3,1%	0,7%	4,3%	43,5%		2,7%	
	CUP	1,4%		1,2%	3,2%	70,5%	1,3%	1,6%
	Abstenció	5,5%	7,3%	6,8%	3,8%	4,9%	48,6%	6,4%
	NS	33,5%	27,8%	16,3%	32,4%	14,6%	28,2%	37,3%

La matriu de transferència de vot, clau en qualsevol enquesta política, aporta llum sobre la desafecció ciutadana. Tradicionalment, **es considera acceptable una fidelitat a partir del 60%**. Dels partits amb representació, només el PSC i Barcelona en Comú s'hi acosten. La gran majoria de fugues no es dirigeixen a altres partits, sinó que van cap a l'abstenció o la indefinició.

4- Espai Barcelona en Comú

L'espai de BComú se situa amb un **8,7% d'intenció de vot**, en el seu mínim històric. La tendència a la baixa es va iniciar després de les eleccions i és la primera vegada que l'espai està per sota del 10% en intenció de vot. En conseqüència, no són bones les conclusions de la matriu de vot. El saldo és negatiu amb PSC i ERC. Però com ja hem dit, el principal problema està en l'abstenció. D'aquells que recorden votar al partit el maig del 2023, un 11% ara diuen que s'abstindrien o no sabrien què fer. Cal una feina per mostrar l'espai com més atractiu per aquests que varen optar per BComú i ara dubten. Amb tot, també hi ha dades optimistes. En un context de molta desafecció, BComú es manté com a principal força de l'oposició a Barcelona. El projecte sembla tenir bases sòlides i el marge hauria de ser de millora.

5- La ciutat dividida: la BCN de la inseguretat i la BCN de l'habitatge

La Barcelona que dibuixa aquest baròmetre hauria de ser favorable per a un espai com Barcelona en Comú. La pèrdua d'intensitat de la qüestió nacional, un marc tradicionalment poc favorable per al partit, podria obrir una perspectiva. Les preocupacions es concentren, a més, en un dels segells d'identitat de la nostra força: l'habitatge. Diversos estudis mostren que els Comuns són l'espai en què més confia la ciutadania per abordar el problema de l'habitatge. Si el context és favorable, per quina raó BComú, i l'esquerra en general, experimenten una davallada? La resposta rau en el fet que, ara mateix, la ciutat es divideix en dos grups amb estats d'ànim molt diferenciats envers la política.

La primera meitat seria la Barcelona que marca la **inseguretat** com a principal problema. Entre aquest grup, trobem una major proporció de votants de partits de dreta estatal, tot i que el PSC també treu un bon rendiment i es destaca com a primera força. Ideològicament, s'escoren a posicions més conservadores i tot i que són molt crítics amb les administracions i allò polític en general, hi ha indicadors que mostren que estan mobilitzats. Concentren major proporció de gent que s'identifica com de classe alta i a la vegada baixa. Aquest grup, tradicionalment presenta baix interès per la política, amb també baixos nivells de participació electoral i alta desafecció, en aquest baròmetre s'apropa més a la mitjana ciutadana, fet que indica la seva activació. **Si només votés aquesta secció, el nostre partit seria cinquena força.**

La contrapartida és la Barcelona que posiciona l'**habitatge** com a principal problema de la ciutat o d'altre com el turisme o el model de ciutat. Tendent a escorar-se a l'esquerra i a autoubicar-se com a classe mitjana, mostra senyes d'estar menys activat que en altres cicles polítics. BComú es posiciona com a primera opció per aquest sector de la població. El repte està a tornar a generar esperança en un grup absolutament desmobilitzat i amb crisi de referents. **Un de cada tres d'aquests votants no sap a qui votaria en unes hipotètiques eleccions.**

Si en aquest moment se celebressin eleccions municipals a la ciutat de Barcelona, la dicotomia seguretat/habitatge seria la protagonista. Amb la davallada de l'esperança de l'electorat més progressista, el context afavoriria el PSC. Establir-se com el referent d'aquest sector, que recuperi esperança en la millora de la situació política és la feina en la qual ens hem de centrar.